

בבית המשפט העליון

בש"פ 6929/18

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העורר: אהרון סוסן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו ב-
מ"ת 25166-07-15 מיום 12.9.2018, שניתנה על-ידי כב'
השופט א' הימן.

תאריך הישיבה: ב' בחשון התשע"ט (11.10.18)

בשם העורר: עו"ד ניר אלפסה; עו"ד רותם סרי

בשם המשיבה: עו"ד עודד ציון

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט א' הימן) ב-
מ"ת 25166-07-15 מיום 12.9.2018, בגדרה התקבלה חלקית בקשת העורר לעיון חוזר
בתנאי שחרורו ממעצר.

2. נגד העורר ואחרים הוגש כתב אישום לבית המשפט המחוזי בתל-אביב (תפ"ח
24984-07-15), הידוע גם כ"פרשה 512". בתחילת ההליך העורר היה נתון במעצר
בפיקוח אלקטרוני, ואולם, עם התמשכות ההליכים המשפטיים, הוחלט על שחרורו
בערובה ובתנאים מגבילים, לרבות פיקוח אנושי.

3. בקשות שונות שהגיש העורר מעת לעת לעיין מחדש בתנאי שחרורו בערובה
נענו בחלקן, ובטרם מתן ההחלטה מושא הערר שלפניי, הותרו לו חלונות יציאה
קבועים בימים ראשון ושלישי בין השעות 17:00-20:00, ביום חמישי בין השעות
17:00-19:00 וביום שבת בין השעות 01:00-21:00.

4. ביום 3.5.2018 הגיש העורר בקשה נוספת לעיון חוזר בתנאי שחרורו, ובהחלטה שניתנה ביום 6.5.2018 הותרו יציאתו לטיפולים רפואיים ב"נסיבות חריגות ובלתי צפויות", תוך מתן הודעה מראש לבית המשפט ולמשיבה, כמו גם הגעתו לדיונים בבית המשפט ללא ליווי ופיקוח, למעט הצורך בליווי ופיקוח בדרכו מבית המשפט אל מקום מעצר הבית.

5. על תנאי שחרורו של העורר בערובה כמפורט בסעיף 4 לעיל הוגשה הבקשה לעיון חוזר לבית משפט קמא, תוך שהעורר עותר להתיר את יציאתו בכל יום בין השעות 8:00-20:00 ללא ליווי ופיקוח, ולהתיר בנוסף חלון יציאה במוצאי שבת, בין השעות 21:00-01:00.

6. בהחלטתו מושא הערר קבע בית משפט קמא כי לא בשלה העת לקבל את בקשתו של העורר במלואה, וזאת תוך שציין כי אמנם מסוכנותו "התקתה", אולם נותרה קיימת במידה המצדיקה את קיומו של התנאי המגביל.

לפיכך, נעתר בית משפט קמא חלקית לבקשה, באופן שהתיר את יציאת העורר ממעצר הבית בימים א-ו בין השעות 12:00-20:00, בנוסף לחלון ההתאווורות שנקבע בימי שבת.

7. על החלטה זו הוגש הערר שלפני.

8. דין הערר להידחות.

מעיון בהחלטתו של בית משפט קמא עולה כי מכלול השיקולים הרלוונטיים, ובכללם חומרת העבירות המיוחסות למשיב, מידת מסוכנותו והתנהגותו במהלך תקופת שחרורו למעצר בית, נבחנו ונשקלו היטב.

אמנם, איני מתעלם מפרק הזמן הארוך של ההתנהלות הדיונית בתיק זה, אולם ניתן להבין זאת לנוכח מספרם הרב של הנאשמים ומורכבותן של הפרשיות הפליליות המפורטות בכתב האישום.

בנוסף, אני סבור כי בית משפט קמא הלך כברת דרך ארוכה עם העורר, לנוכח המעורבות הפלילית המיוחסת לו בכתב האישום, בכלל זה מעורבות בשלושה מקרי רצח ובעבירות סמים.

כמו כן, לא מצאתי ממש בניסיונו של בא-כוח העורר ללמוד מעניינם של נאשמים 16 ו-18 לכתב האישום לעניינו של העורר, וזאת מאחר שהמעורבות הפלילית המיוחסת להם בטלה בששים לעומת חלקו של העורר דנן.

9. אבהיר לבסוף כי לאורך ההליך ניכרת שחיקה של ממש בתנאי שחרורם של המעורבים השונים, ובכללם העורר, מעת הדיון בבקשה הראשונה למעצרים עד תום ההליכים ועד היום. בנסיבות המקרה שלפניי, לא ראיתי מקום להיעתר לניסיונו של העורר להקל עוד יותר בתנאי שחרורו עד כדי איונם בפועל.

10. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, ב' בחשון התשע"ט (11.10.2018).

ש ו פ ט